

La festa de Sant Francesc de Sales

El 24 de gener se celebra la festivitat de Francesc de Sales, un sant nascut a Sales (França) el 1567 i mort a Lió el 1622. Un dels patronatges importants que se li han concedit és el de ser el patró dels escriptors catòlics, que per extensió i tradició han inclòs també els periodistes. El 26 de gener de 1923, i coincidint amb el tercer centenari de la seva mort, el papa Pius XI el declarava patró dels escriptors catòlics mitjançant l'encíclica *Rerum Omnium Perturbationem*: "(...) I com que no consta en públic i solemne document de la Seu Apostòlica que sant Francesc de Sales hagi estat nomenat patró dels escriptors catòlics, (...) aprofitem aquesta ocasió i, a ciència certa i amb deliberació madura, en virtut de la nostra autoritat apostòlica, per mitjà d'aquesta carta encíclica, constituïm o confirmem i declarem a sant Francesc de Sales, bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, per patró seu, sense que obsti res en contra".

La primera vegada que documentalment consta una celebració de la festa dels periodistes amb motiu de sant Francesc de Sales, és el 1940. El 29 de gener d'aquell any (sant Francesc de Sales, abans de la reforma del santoral, se celebrava el 29 i no el 24) Mn. Carles de Bolós va oficiar una missa a les 9 del matí a l'església de Sant Fèlix. Ho anunciava *El Pirineo* (després anomenat *Los Sitios*) a la portada del 27 de gener. Anys després, a la missa se li va afegir un dinar o sopar on hi assistien els periodistes de *Los Sitios*, els corresponents de premsa i els radiofonistes de l'època. No hi faltava un responsable del Movimiento. Altres temples on s'havia oficiat la missa eren: l'església de Maria Auxiliadora dels Salesians, la de l'Hospital Santa Caterina, la Catedral i Santa Susanna. La festa era organitzada per l'aleshores Associació de la Premsa, presidida per Manuel Bonmatí, entitat que fou

Festa dels periodistes de l'any 1999 a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles. Asseguts a taula, el bisbe Camprodon i els periodistes Enric Matarrodona, Mateu Ciurana, Carles Sánchez, Julià Bernabé i Antoni F. Sandoval, aquests dos últims d'esquena.

substituïda el 1986 pel Col·legi de Periodistes. Al llarg dels anys hi van participar la major part dels mitjans de comunicació de la diòcesi, i en ocasions s'havia traslladat fora de la ciutat de Girona.

La Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat va ser, des del 1982, l'encarregada d'organitzar l'Ofici. El 1989, però, desapareixeria la missa en una renovada festa que el Col·legi de Periodistes va organitzar amb la concessió de "Les Mosques de la Informació".

El gener de 1994 la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat, amb Mn. Josep Maria Pont com a delegat, decideix organitzar pel seu compte una Festa de Sant Francesc de Sales, on s'hi conviden els periodistes de la diòcesi i els "capellans periodistes" (preveres que escriuen o participen en els mitjans de comunicació). Es va organitzar a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles una missa al migdia, una roda de premsa amb el bisbe i, després, un dinar de germanor. S'hi van congreguar molts periodistes.

Des de l'any 1997, es va afegir a la jornada els Premis Sant Fèlix, que distingeixen persones i entitats per la seva tasca humanitària. Des del

2006 i fins el gener del 2008, s'ha organitzat un esmorzar per comptes d'un dinar amb el bisbe i els periodistes en un cèntric hotel de la ciutat de Girona. Al migdia, i de forma interna per als membres i col·laboradors de la Delegació de Mitjans de Comunicació, se celebra una missa a la Fraternitat de Santa Clara de Vilobí d'Onyar i, després, un dinar. Els premis Sant Fèlix se segueixen concedint al vespre a Casa Carles.

Sant Francesc de Sales tenia vocació de periodista des del moment que escrivia periòdicament uns fulls volants de temàtica cristiana que deixava de nit sota les portes de les cases; o així ho explica la tradició. Escrivia Gerión (pseudònim de Mn. Carles de Bolós): "Claramente se ve que esta acción divulgadora guarda una gran analogía con la que llevamos a cabo los periodistas. Por la noche escribimos afanosamente; nuestro trabajo queda listo ya muy de madrugada y el lector recibe nuestros buenos días mientras desayuna. (Queríamos decir mientras toma el chocolate, pero ¿quien desayuna con chocolate en nuestros tiempos?)" (*Los Sitios*, 28 gener 1949, pàg. 2).

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN